

Proves d'aptitud personal

Graus en educació infantil i primària

Competència comunicativa i raonament crític

Sèrie 1

Qualificació			TR
Secció 1	Part 1		
	Part 2		
Secció 2			
Secció 3			
Suma de les notes (qualificació sobre 100)			
Qualificació sobre 10			
Qualificació final			

UAB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Universitat
de Girona

Universitat de Lleida

 UNIVERSITAT
ROVIRA I VIRGILI

 UNIVERSITAT
**RAMON
LLULL**

U
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

UIC
barcelona

 Universitat
Abat Oliba CEU

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de tres seccions:

Secció 1. Comprensió lectora (qüestions 1-8)

Secció 2. Expressió escrita (qüestió 9)

Secció 3. Domini del sistema lingüístic (qüestió 10)

Tingueu en compte les observacions següents:

1. És obligatori respondre en català.
 2. La prova avalua la capacitat d'expressar-se correctament. Per aquest motiu, es penalitzaran els errors d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi amb un descompte d'1 punt per errada (el conjunt de la prova té un valor de 100 punts).
 3. Escriviu les respostes en l'espai assignat. Podeu utilitzar les pàgines 10 i 11 per a fer esquemes, esborranys, etc., però tingueu en compte que no es corregiran en cap cas.
-

SECCIÓ 1. COMPRENSIÓ LECTORA

Llegiu aquest text i responeu a les qüestions que es plantegen tot seguit.

Els humans som una espècie més

El botànic Francis Hallé creu que ha arribat l'hora que reconeguem que som una espècie més entre tantes altres que habiten el planeta. En el seu llibre La vie des arbres («La vida dels arbres») afirma que els arbres, com a espècies depuradores d'aire, són instruments de futur amb un passat arrelat.

«Només em dedico a plantar arbres: sé que soc massa vell i que no gaudiré dels seus fruits ni de la seva ombra, però no veig una manera millor de preocupar-me del futur.» Voltaire, ja ancià, escrivia aquestes paraules als seus amics parisencs des de Ferney.

L'únic que demana un arbre és que se'l deixi en pau. Discrets, totalment pacífics i extraordinàriament autònoms, els arbres són molt útils per als humans. El biòleg i botànic Francis Hallé (vuitanta-dos anys) ha dedicat mitja vida a demostrar-ho amb llibres i conferències. La que va pronunciar el 2011 acaba de ser traduïda al castellà per Cristina Zelich i publicada per Gustavo Gili: *La vida de los árboles*. Parteix del fet que el 90 % de la biomassa, és a dir, del pes acumulat de tot el que és viu, es compon d'arbres. També afirma que, si ets comerciant, pescador, músic, arquebisbe o metge, tard o d'hora tindràs la impressió d'haver perdut el temps. Només hi ha una excepció: si plantes arbres, segur que l'encertes.

Hallé deixa clar que no tothom valora de la mateixa manera la importància dels arbres. Explica que a *Tot esperant Godot* (1952) Samuel Beckett fa dir a Estragó, un dels seus personatges: «Un arbre no serveix per a res, només perquè hom s'hi pengi.» A més, recorda que quan Ronald Reagan, com a president dels Estats Units, va anar a veure les sequoies de Califòrnia, la visita va ser breu: «Quan n'has vist una, ja les has vistes totes», va dir.

Remet a l'assagista i poeta Francis Ponge per afirmar que «els animals equivalen a l'oralitat i les plantes a l'escriptura.» Per això cita una frase molt encertada de Paul Valéry, «l'arbre deixa veure el seu temps», escrita en el *Dialogue de l'arbre* («Diàleg de l'arbre»). Per a Hallé, un arbre és «el temps fet visible».

Alguns arbres són potencialment immortals. El *Pinus longaeva* californià té 5.000 anys. Va germinar quan els faraons egipcis construïen les piràmides. Hallé indica, però, que l'arbre més antic actualment és un *Lomatia tasmanica* que es troba a Tasmània i data del plistocè, l'era geològica anterior a l'actual: té 43.000 anys. Està convençut que se'n trobaran de més antics.

Nelson Mandela va passar vint-i-set anys empresonat a l'illa de Robben, davant de Ciutat del Cap. Sempre explicava que va aconseguir sobreviure gràcies als bidons on cultivava plantes. Va començar sembrant-ne per als seus companys de cella. Després va passar a fer-ho per a tots els presoners. Va acabar plantant-ne per a tota l'illa de Robben; també arbres fruiters. «Visc empresonat, però les meves plantes són lliures», va dir.

Hallé recorda que els arbres passen amb molt poc i, en canvi, en traiem molt. No només frenen el vent, sinó que també fan ombra i donen fruits, protegeixen les collites, separen sense tancar, són fonamentals per a reduir la pollució i consumeixen CO₂; els arbres són depuradores d'aire. També pallien el canvi climàtic: n'hi ha prou amb unes quantes hectàrees de bosc perquè plogui. I cita una frase de Siddharta Gautama (Buda) que reflecteix la bondat dels arbres a la perfecció: són tan generosos que fins i tot fan ombra a qui vol tallar-los.

D'altra banda, Hallé afirma que tenim 26.000 gens. Els tenim des que naixem fins que morim. Però alguns es desactiven amb el pas dels anys. L'arròs té molts més gens que nosaltres perquè és més evolucionat. El genetista Axel Kahn n'explica la raó: «Intenteu passar l'hivern amb els peus en remull amb aigua freda, alimentant-vos només d'un sol pàl·lid i de diòxid de carboni.» El nostre genoma és massa petit per a arribar a tenir aquest tipus de rendiment. Les plantes són molt més resistents que nosaltres perquè tenen molts més gens. «Han anat més lluny en la seva direcció que nosaltres en la nostra», afegeix Hallé.

El llibre és, de fet, una conferència que el botànic i biòleg va pronunciar fa una dècada i inclou les preguntes del públic i les respostes del conferenciant. Parla de la comunicació entre els arbres, una qüestió que feia riure tothom fins que l'any 1990, a la Universitat de Pretòria, a Sud-àfrica, Wouter van Hoven va demostrar que les *Acacia caffra* es comuniquen per evitar ser devorades pels antílops cudús. Ho fan canviant la composició bioquímica de les fulles, que es tornen tòxiques, i el vent transmet el missatge.

Els arbres són testimonis del temps. I el temps ens ha ensenyat a acompanyar-los, a tenir-ne cura i a treure'n profit. Hallé explica per què a Suïssa una casa feta de fusta pot durar centenars d'anys i per què hi pot haver fins i tot xemeneies de fusta: la llenya per a cremar s'ha de tallar en lluna creixent, i la llenya per a construir, en lluna minvant. En ple hivern, quan la lluna és invisible, és quan els llenyataires que treballen per fer els violins Stradivarius talen els arbres.

A diferència de Mandela, Hallé no ha estat mai a la presó, però durant l'ocupació alemanya va viure amb la seva família (de nou persones) en un terreny de menys d'una hectàrea. El seu pare, que era agrònom, va cultivar-hi plantes per a tothom. Des de llavors, des que era un nen, per a Hallé els arbres «són la solució; sempre ho seran».

Traducció i adaptació d'un text d'Anatxu ZABALBEASCOA. *El País.com* [en línia] (3 novembre 2020)

Part 1 (qüestions 1-5)

Tenint en compte el text que heu llegit, trieu la resposta correcta en cada cas.

[15 punts: 3 punts per cada resposta correcta, 0 punts per les qüestions no contestades i -1,5 punts per cada resposta incorrecta]

1. *La vie des arbres*

- a) és el títol d'una conferència que va pronunciar Francis Hallé l'any 2011 i que el 2020 es va publicar traduïda al castellà per Cristina Zelich.
- b) és un llibre escrit per Gustavo Gili a partir de la conferència del biòleg Francis Hallé que s'acaba de publicar.
- c) és un llibre escrit l'any 2011 i traduït al castellà per Cristina Zelich que l'autor acaba de presentar en una conferència.

2. En aquest article se citen diversos escriptors i polítics.

- a) Tots comparteixen la idea que els arbres són necessaris.
- b) Totes les citacions dels escriptors són elogis dels arbres, a excepció d'una.
- c) Alguns han manifestat estar d'acord amb Hallé.

3. Qui fou Nelson Mandela?
 - a) Un activista empresonat durant molts anys que trobava esperança en el cultiu de plantes i arbres.
 - b) Un pres que va aconseguir rehabilitar-se gràcies a les tasques que li encomanaven, com ara plantar arbres.
 - c) Un presidiari que va aconseguir l'indult plantant i regalant arbres.

4. Hallé creu que ha arribat l'hora que reconeguem que som una espècie més entre totes les que habiten el planeta. Identifiqueu un dels arguments que exposa:
 - a) Els animals som l'oralitat i els arbres l'escriptura; i l'escriptura és superior a l'oralitat.
 - b) En la cursa contra el temps, els arbres han arribat molt més lluny que nosaltres.
 - c) El genoma dels arbres, com el de totes les plantes, és més evolucionat que el de les persones.

5. Quin tipus de text és «Els humans som una espècie més»?
 - a) És un article de novetats bibliogràfiques que informa de publicacions recents sobre arbres i ecologia, com els llibres de Jean Giono, Francis Hallé o Samuel Beckett.
 - b) És una recensió del llibre *La vida de los árboles* de Francis Hallé i és també una apologia dels arbres.
 - c) És un assaig ecologista d'Anatxu Zabalbeascoa sobre les virtuts dels arbres i una crida a plantar-ne.

Espai per al corrector/a		
Secció 1. Part 1	Qüestió 1	
	Qüestió 2	
	Qüestió 3	
	Qüestió 4	
	Qüestió 5	
	Total de les qüestions*	

3 punts per cada resposta correcta, 0 punts per les qüestions no contestades i -1,5 punts per cada resposta incorrecta.

* Aquest total no pot ser inferior a 0 punts.

Part 2 (qüestions 6-8)

Responen a les qüestions següents, relatives al text que heu llegit, d'una manera sintètica i amb les vostres paraules. Per a respondre, feu servir únicament l'espai que hi ha a sota de cada qüestió.

[15 punts: 5 punts per cada resposta si és correcta i està ben formulada; 2,5 punts si és correcta però hi manca o hi sobra informació o té problemes d'expressió, i 0 punts si és incorrecta]

6. Qui és Francis Hallé? Expliqueu per ordre cronològic la informació que en proporciona el text.

7. Com relaciona Hallé els arbres i el temps?

8. Segons Hallé, en la comparació entre els arbres i les persones, per què els arbres en surten més ben parats?

Espai per al corrector/a		
Secció 1. Part 2	Qüestió 6	
	Qüestió 7	
	Qüestió 8	
	Suma	
	Descompte per faltes	
	Total de les qüestions	

5 punts per cada resposta si és correcta i està ben formulada; 2,5 punts si és correcta però hi manca o hi sobra informació o té problemes d'expressió, i 0 punts si és incorrecta.

SECCIÓ 2. EXPRESSIÓ ESCRITA

[50 punts. Es valorarà l'adequació, la coherència i la cohesió del text.]

9. Escriviu una recensió per a una publicació dirigida a estudiants sobre un llibre que hàgiu llegit recentment. El llibre ha de ser real (no pot ser inventat). Recordeu que una recensió és un escrit en què es fa una revisió crítica d'una obra. Podeu resumir-ne breument l'argument o els continguts, fer-ne una valoració crítica i argumentada, i relacionar l'obra amb altres lectures, productes culturals o fets recents. La recensió ha de tenir un títol adient i una extensió entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules. Anoteu al final el nombre de paraules que heu escrit.

Espai per al corrector/a			
Secció 2	Valoració global		
	Adequació	Objectiu	
		Gènere	
		Registre	
	Coherència	Estructura	
		Informació	
		Argumentació i valor afegit	
	Cohesió	Sintaxi	
		Puntuació	
		Connexió d'idees	
	Suma		
	Descompte per faltes		
	Total		

SECCIÓ 3. DOMINI DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC

[20 punts: 0,5 punts per cada error detectat degudament, 0,75 punts per cada correcció adequada i 0,75 punts per cada justificació ben argumentada]

10. El text següent conté diversos errors lingüístics. Fent ús de les taules que hi ha a continuació, detecteu, corregiu i justifiqueu deu errors d'ortografia, de lèxic, de morfologia, de sintaxi o d'expressió. Per fer-ho, seguiu la pauta següent:

Error: Escriviu la forma incorrecta, tal com apareix en el text.

Línia: Escriviu en quin número de línia es troba l'error.

Correcció: Escriviu la forma correcta.

Justificació: Expliqueu els motius o la normativa que determinen que la forma és incorrecta.

Boris Pahor va néixer a Trieste el 1913, però va conèixer al món nazi. Va resistir l'Itàlia dominada pel feixisme. De fet, ho va resistir tot denúncies, tortures, la represió contra la minoria eslovena... Els col·laboracionistes eslovens el van denunciar a la Gestapo, detenint-lo a Trieste i el van ficar en un camió blindat. Va ser interrogat, torturat i internat a diferents camps. Va sobreviure aterroritzat a l'infern nazi i va tenir, després, la força per a superar totes les dificultats de la postguerra. A partir d'aquesta experiència, va elaborar un immens testimoni literari amb eslovè, una llengua minoritària poc escrita, en el que havia superat, com ell, la voluntat anihiladora del feixisme.

En quant als seus llibres, val a dir que són una obra mestre de la literatura de l'holocaust. No obstant això, Pahor ha estat proposat com a candidat al Premi Nobel de Literatura en diverses ocasions.

1	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
2	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
3	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
4	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			

5	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
6	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
7	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
8	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
9	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			
10	Error:	Línia:	Correcció:	Total:
	Justificació:			

Espai per al corrector/a		
Secció 3	1	
	2	
	3	
	4	
	5	
	6	
	7	
	8	
	9	
	10	
	Suma	
	Descompte per faltes	
	Total	

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc.]

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc.]

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans